

der stod »kommune« på, for det er jo ikke sikkert, at den dør var den bedste at gå ind ad. Hvis kommunen ikke rådfører sig med andre, har man nu kun døren over til det sociale nævn, altså klagevejen, og det er en langsom vej og ikke nødvendigvis en faglig sikkerhedsvej.

En anden nuance på spørgsmålet her er også, at jeg altså ikke tror på, at det kommende år bliver året for den faglige kamp.

Jeg tror, at det bliver en kamp mellem de to nye ressortområder: de nye regioner og de nye kommuner. KL's bestyrelsesmøde i morgen skal faktisk drøfte magtkampen om de to forskellige forhandlingspositioner, som amter og kommuner har om fordelingen af de sociale institutioner.

Kan hr. Hans Andersen love os, at det næste år står i faglighedens tegn og ikke i magtkampens tegn?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Fru Karen J. Klint nævner, at Socialdemokraterne ikke er imod decentralisering. Man kunne godt få den modsatte opfattelse, når man lytter til debatten og lytter til Socialdemokraternes opfattelse af kommunernes måde og fremtidige måde at håndtere og løse sociale opgaver på.

Jeg er overbevist om, at det her ikke bliver nogen kamp. Det bliver et samarbejde om at udvikle det sociale område, og netop redskabet i form af rammeaftalerne kan jeg nu forstå, at Socialdemokraterne støtter varmt op om. Man kan efterhånden også stille spørgsmålet: Hvorfor er det så, at Socialdemokraterne ikke støtter op om det her lovforslag, når man nu så varmt støtter rammeaftalen?

Det er jo rammeaftalen, der netop gør, at det her skal tage udgangspunkt i et samarbejde om at få etableret og leveret det korrekte og gode sociale tilbud.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg tror såmænd, at jeg skal starte med at sige, at vi fra Socialdemokratiets side i virkeligheden forholder os meget pragmatisk til spørgsmålet om decentralisering eller ej.

Lad os da endelig decentralisere der, hvor det giver mening for det enkelte menneske, f.eks. for de pårørende, der har et handicappet barn. Hvis fagligheden er til stede i den enkelte kommune, og hvis der er økonomisk fundament for at gøre det, så lad os decentralisere, men der,

hvor der ikke er det, skal man selvfølgelig ikke gøre det.

Se, jeg synes jo, at hele processen og sådan set også debatten i dag vidner om en meget, meget tilfældig tilgang til det her spørgsmål. Først skulle alt placeres i kommunerne, men så væltede det ind med faglige indsigelser og politisk uenighed om det. Hele det faglige miljø sagde: Lad være med at kommunalisere alt på det sociale område. Vi og de kan ikke løfte opgaven. Lad nu endelig noget forblive regionalt.

Regeringen valgte så pludselig, at noget alligevel skulle være regionalt. Så gik der ikke ret lang tid i forhandlingerne, før man fandt ud af, at man i forbindelse med noget af det, man havde placeret kommunalt, og noget af det, man havde placeret regionalt, havde byttet rundt på tingene, og så skulle der pludselig byttes rundt.

Det er et forløb, der er præget af tilfældighed, og derfor skal jeg bare – jeg skal lige sige til formanden, at den gule lampe lyste på et meget tidligt tidspunkt ...

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Den lyser nemlig, når der er 1 minut tilbage.

Mette Frederiksen (S):

... slutte af med at spørge hr. Hans Andersen: Hvorfor vil Venstre ikke være med til en klog, glidende decentralisering, hvor der er fagligt og økonomisk fundament for de beslutninger, man træffer?

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Til den almindelige forbrugeroplysning lyser den gule lampe, straks man får ordet, for så er der 1 minut tilbage.

Hr. Hans Andersen.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Nu er det således, så vidt jeg er oplyst, at der er 1 minut til at svare og 1 minut til at stille spørgsmål, men fru Mette Frederiksen havde åbenbart behov for at bruge mere tid til at få fortalt, hvorfor Socialdemokraterne ikke er gået med og ønsker at stå udenfor, for vi har jo netop haft et udmærket forløb, hvor vi har lagt nogle visioner frem for udviklingen af det sociale område. Vi har lyttet, vi har haft en tæt dialog med handicaporganisationerne, og netop det munder ud i det lovforslag, der nu ligger, og som vi skal vedtage i dag.